

लिपिका, स्त्री, (लिपिरेव । लिपि + स्त्री कन् ।
टाप् ।) लिपिः । इति शब्दरत्नावली ।
लिपिकारः, पुं, (लिपिं करोतीति । कृ + क्त्वा ।)
लेखकः । इत्यमरः । २ । ८ । १६ ।
लिपी, स्त्री, (लिपिः । कृदिकारादिति डीष् ।)
लिपिः । इति शब्दरत्नावली ।
लिपि, त्रि, (लिपि + क्तः ।) भक्षितम् । कृत-
लेपनम् । तत्पर्यायः । दिग्भ्यम् २ । इत्यमरः ।
विलिम्पितम् ३ । इति शब्दरत्नावली । चर्चित-
तम् ४ । इति जटाधरः । (यथा, कथाचरित्-
सागरे । ४ । ४८ ।
“तस्मिन्नास्तेष्वस्मात् चत्वारो विहितस्तथा ।”
मिलितम् । इति सिद्धान्तकौमुद्यासुणादित्तिः ।
विषदिग्भ्यम् । इति मेदिनी । ले, ५२ ।
लिपकः, पुं, (लिपि एव । स्त्री कन् ।) विधात-
वाणः । इत्यमरः । २ । ८ । ८८ ।
लिपिका, स्त्री, (लिपिरेव । स्त्री कन् ।) दृष्टः ।
यथा । वेद्यस्य चतुर्विंशः श्रवणादौ लिपिका-
चतुष्टयं अभिजित् । इति सत्त्वसुक्तावली ।
लिप्या, स्त्री, (लब्धुमिच्छा । लभ + लृप् + क्तः ।
टाप् ।) दृष्ट्वा । इत्यमरः । (यथा, हरि-
वंशे । २८ । २६ ।
“लिप्यां चक्रे प्रवेष्टान्तु मणिरत्ने स्थमन्तके ।
गोविन्दो न च तं लेभे शक्नोति न चहार ह ।”
लिप्युः, त्रि, (लभ + लृप् + क्तः ।) लब्धुमिच्छुः ।
तत्पर्यायः । युष्मः २ गर्हनः ३ दृष्ट्वा ४ लब्धः ५
अभिलासुकः ६ लोभुपः ७ लोभुभः ८ । इति
हेमचन्द्रः । (यथा, कथाचरित्सागरे । २४ ।
११६ ।
“लोभ्युपायनलोभास्तत् अहं कल्पितायति ।
उपप्रदानं लिप्युनामेकं स्नाकवर्णौघम् ।”
लि(वि)विः, स्त्री, (लिप् + इन् । बाहुलकाद्
पत्य बलम् ।) लिपिः । इत्यमरः ।
लि(वि)विकरः, पुं, (लिपिं करोतीति । कृ +
“दिवाविभानिषेति ।” ३ । २ । २१ । इति
टः ।) लिपिकारः । लिपिं करोति इत्यर्थे
ह्रस्व इत्यनेन कर्त्तरि टप्रत्ययेन निष्पन्नः ।
लि(वि)विकरः, पुं, (लिपिं करोतीति । कृ + टः ।
पृषोदरादित्वात् द्वितीयाया अलुक् ।) लिपि-
कारः । इत्यमरटीकायां भाट्टदीक्षितः ।
लिनी, स्त्री, (लिपि + कृदिकारादिति डीष् ।)
लिपिः । इति शब्दरत्नावली ।
लिम्प्यः, पुं, (लिम्प्यतीति । लिम्प्य + “अनुपसर्गात्
लिम्प्यविभेति ।” ३ । १ । १२८ । इति शः ।)
लेपनकर्त्ता । इति लिम्प्यधातोः कर्त्तरि शप्रत्यय-
निष्पन्नम् । इति सुश्रवणोद्योक्तम् ।
लिम्प्यटः, पुं, विद्गः । इति हारावली । १६२ ।
लिम्पाकं, स्त्री, लिम्प्यकविशेषः । पातिलेडु इति
भाषा । तस्य गुणाः । सुरभिलम् । खादुलम् ।
नालम् । भक्तरोचनम् । वातश्लेष्महर-
त्वं । कुशलम् । हृदिहृत्तम् । नातिपित्तकृत् ।
इति राजनवजम् । (तथा च ।

“कथं शुद्धं तत् तान् लिम्पाकाङ्गित्वं
पलम् ।”
इति रसेन्द्रसारसंग्रहे श्रीहृद्दि यज्ञदरिणौ ॥
लिम्पाकः, पुं, जम्बीरः । खरः । इति शब्दरत्ना-
वली ।
लिग्ग, ड य औ तौच्छे । इति कविकल्पद्रुमः ।
(दिवा०-आत्म०-अक०-अनिट् ।) तौच्छे-
मणीभावः । ड य, लिग्गते धर्मः कर्त्ता ।
औ, लेष्टा । इति दुर्गादासः ।
लिग्ग, श औ गत्ताम् । इति कविकल्पद्रुमः ।
(तुदा०-पर०-अक०-अनिट् ।) लिग्गति । औ,
अलिङ्गत्वेष्टा । इति दुर्गादासः ।
लिङ्गः, पुं, नर्मकः । लघधातोः कर्त्तरि वन्प्रत्य-
येन निपातनात् सिद्धः । उपधाया इत्वमपि ।
इति सिद्धान्तकौमुद्यासुणादित्तिः । १ । १५३ ।
(लङ् इति पाठः साधुः ।)
लिङ्ग, ल ञ औ खादे । इति कविकल्पद्रुमः ।
(अदा०-उभ०-अक०-अनिट् ।) ल ञ, वेदि
पुण्याणि वटपदः । लीङ् । औ, अलिङ्गत्वे
इति दुर्गादासः ।
ली, कि द्वावणे । इति कविकल्पद्रुमः । (चुरा०-
पक्षे भा०-पर०-अक०-अनिट् ।) द्वावणं द्रवी-
करणम् । कि, लाययति लयति । मिथ्यो-
र्थव्याविति लापयति लोहमयौ कर्मकारः ।
लेहद्रवे तु लाव्योर्लसनाविति जनो हृतमयौ
लीनयत्यपि । इति दुर्गादासः ।
ली, गि शिवि । इति कविकल्पद्रुमः । (क्रा०-
पर०-अक०-अनिट् ।) गि, लिनाति बाला
लावय्यं प्राप्नोतीत्यर्थः । कर्माविवक्षायास्तु
लिनाति जलधौ नदी । लीनः लीनः । अयं
अन्तःस्थः तृतीयः । इति दुर्गादासः ।
ली, ड य औ शिवि । इति कविकल्पद्रुमः ।
(दिवा०-आत्म०-अक०-अनिट् ।) ड य,
लयते चन्द्रः सूर्यः । औ, लीनः । इति दुर्गा-
दासः ।
लीका, स्त्री, लिप्ता । इति शब्दरत्नावली ।
लीला, स्त्री, लिप्ता । इति शब्दरत्नावली ।
लीङ्गः, त्रि, आख्यादितः । इति लिङ्गधातोः
कर्मणि क्तप्रत्ययेन निष्पन्नः । (यथा, श्रीकण्ठ-
चरिते । १ । ५३ ।
“सा शुद्धयेस्तु शिवपादनस्त्रावर्णयो
भक्ता यदीयकचिलौललाटपट्टाः ।”
लीनः, त्रि, (ली + क्तः । “ओदितम् ।” ८ । २ ।
४५ । इति निष्ठातस्य नः ।) लयप्राप्तः । लिङ्गः ।
इति व्याकरणम् । अपि च ।
“दिवाकरादितु यो गुहासु
लीनं दिवाभीतमिवात्मकारम् ।
सुप्तेऽपि नूनं शरणं प्रपन्ने
ममलसुप्तेः शिरसामतीव ।”
इति कुमारसम्भवे । १ । १२ ।
लीला, स्त्री, (लयनमिति । ली + सम्यदादित्वात्
किप् । लिङ्गं कातीति । ला + क्तः ।) केलिः ।

विलासः । शृङ्गारभावचेष्टा । इति मेदिनी ।
ले, ४७ । खेला । इति विश्वः । (यथा, भाग-
वते । १ । १ । १८ ।
“अथाख्याहि हरेर्धौमन्नवतारकथाः शुभाः ।
लीलावदधतः खेरमीश्वरस्यात्ममायया ।”
अलङ्कारप्रथमसमागमया खचित्तविनोदनार्थं
प्रियस्य या वेशगतितद्विचित्रितभयितेरुत्कृतिः
क्रियते सा लीला । तथा च ।
“अप्राप्तवल्लभसमागमनायिकायाः
सख्याः पुरोञ्च निजचित्तविनोदबुद्ध्या ।
आलापवेशगतितद्विचित्रितविकीर्णनादौः
प्रायेचरावुत्कृतिमाकथयन्ति लीलाम् ।” इति ।
प्रियावृत्तं लीला । यथा तेनोदितं वदति
याति तथा तथासावित्रादीन्मनोऽपि । ली ड
य औ शिवि नास्तीति लङ् लीला । इत्यमर-
टीकायां भरतः । * । सा प्रकटाप्रकटभेदेन
द्विविधा यथा,—
“प्रकटाप्रकटा चेति लीला सेयं द्विधोच्यते ।”
इति पद्मपुराणम् ।
तथा हि ।
“सदानन्तेः प्रकाशेः खेर्लीलाभिश्च स दीयति ।
तन्नेकेन प्रकाशेन कदाचिच्चन्द्रगदन्तरे ।
सहैव स्वपरीवारेण्णादि कुरुते हरिः ।
कृष्णभावानुसारेण लीलास्या शक्तिरेव सा ।
तेषां परिकराणाञ्च तं तं भावं विभावयेत् ।
प्रपञ्चगोचरत्वेन सा लीला प्रकटा स्मृता ।
अन्यान्प्रकटा भानि तादृशस्तदगोचराः ।
तत्र प्रकटलीलायामेव स्यातां गमागमौ ।
भोज्ये भयुरायाश्च दारकायाश्च शार्ङ्गिनः ।
यास्तत्र तत्राप्रकटास्तत्र तत्रैव सन्ति ताः ।”
इति श्रीभागवतादृतम् ।
लीलावती, स्त्री, (लीलास्यस्या इति । लीला +
मत्तुप् । मस्य वः ।) केलिबुक्ता । विलासवती ।
शृङ्गारभावचेष्टान्विता । खेलाविशेषा । इति
लीलाशब्दार्थदर्शनात् । * । भास्कराचार्यस्य
पत्नी । तत्कृताङ्गयन्यः । यथा । गोदावरीतीर-
निवाविनो महाराष्ट्रदेशोद्भवस्य श्रीभास्करा-
चार्यस्य यन्त्रकर्तुः सुप्रिया लीलावती विरह-
विचित्रानुदयस्य तां पदेर्लीलावत्या लीला-
वतीमिव । इति लीलावतीयन्यस्य मङ्गला-
चरणश्लोकस्य टीकायां भवेशः । * । (अवि-
चित्तवृत्तेः स्त्रीविशेषः । यथा, मार्कण्डेये ।
१२३ । १७ ।
“लीलावती वीरहता वीरभक्तुताभिमा ।”
वेशाविशेषः । यथा,—
“अभिरूपेण सम्पन्नान् वट्टयित्वा विना भूतिम् ।
धर्मकार्यमिति ज्ञात्वा न युष्मति कथञ्चन ।
योऽसौ सुवर्णकारश्च हरिर्नोऽप्यय सत्त्ववान् ।
न मत्प्रसादाद्विश्रान्तः सभायै नृहृद्विन्दुतः ।
सप्तद्वीपपतिर्ज्ञातः स्याद्युतसमप्रभः ।”
इति मत्स्यपुराणे लीलावतीवेशाया लज्जाचक-
दाने हेमचन्द्रकटकस्य तथाविधप्रकटदर्शनात् ।